MONTHLY NEWSLETTER OF GURUVAYOOR DEVOTEES FORUM

ഓം നമോ നാരായണായ: Om Namo Narayanaya: ഓം നമോ നാരായണായ:

നവനീതം

ധനു 1182 / DECEMBER 2006

NAVANEETHAM

ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ:

ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ:

ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ:

Hare Rama Hare Krishna!

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya

Guruvayur Group, Makara Vilakku and New Year

Hope everyone had a good Ekadashi. News from Guruvayur tells us that thousands of devotees visited the temple and got the darshan after four five hours of wait. Those are the blessed ones who could spend their Ekadashi day with Guruvayoorappan.

As the year 2006 coming to a close, we – Guruvayur Yahoo Group - had the best year so far. Our group was filled with excellent discussions, touching personal stories, scholarly advice from our beloved senior members and educative explanations of our scriptures. More than anything now we have a place to share our thoughts and get our questions answered. Also our collective feeling as a family is emerging with every passing day. I heard from a few of you that mails from the group has become a daily routine of life.

Personally, I had the great opportunity to meet some of you in person this year. I really cherish those moments of meeting and getting know Lords Devotees, up close and personal. I hope I can meet many of you in the coming months and years as well.

With the blessing of Gurupavanapuersan we started Navaneetham magazine as a Vishu gift this year. Another mile stone was informing the Devaswom about our concerns and suggestions about the changes to Udayasthamana pooja. We were blessed to hear the positive decision Devaswom had taken later regarding the issue.

We have more than 500 members in the group now and we are growing at a steady pace. I request your forgiveness in any mistakes or errors from my side during the past year.

Let us hope to have another great year and pray for everyone in our group and the whole world. Let there be more peace and calm in this world. Let there be more happiness and smiles in this world.

Wish you all a very Happy New Year filled with joy, happiness and peace.

Sabari Mala, Mandala Vratham and Makara Vilakku: *Mandala Vratham & Sabari Mala season is well under progress. Mandala Pooja is on Dec 27th and Makara villaku on Jan 14th.*

Swamiye Saranam Ayyappa: Om Namo Narayanya:

May God Bless you always.
Sunil Menon

Editorial Board

Veena Nair	*Vinod PS*
Sukumar Cananda	*Sunil Menon*

കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

Navaneetham (freshly churned butter) is a humble attempt by Guruvayur Devotees Forum to create a monthly news letter for our group. Please send your comments, suggestions and any materials that you wish to publish to editor@guruvayoor.com

വിഷയക്രമം / CONTENTS

Tharaka Brahmam	4	Dr. Sukumar canada
Narayana Namo	5	Sindhu
My Experience	6	Praveen Balan
The Lord's Entry into Mathura	8	K.V. Gopalakrishna
GopalaVismati	12	Dr. Saroja Ramanujam, MA, PhD
Geeta Dhyanam	14	Veena Nair
Krishna	17	Mrs. Neena Manoj
A Personal experience	18	Sangeetha Manoj
Pallikketu Sabarimalakku	20	Valluvandan
Temple News – Swami Sharanam, Mumbai News	26	N. R. Raju
Trivia Answer	26	
Temple photos from around the world	27	

TRIVIA

Did you know?
Where are the southernmost and northernmost Hindu temples in the world?
[Answer on page 26]

താരക ബ്രഹ്മം

ഡോ. എ. പി സുകുമാർ, കാനഡ

താരക ബ്രഹ്മമേ പാരിന്നിരുൾ നീക്കും
സാരസ്വത മന്ത്രമേ,നിൻ
ചൈതന്യ പ്രഭയിൽ മുങ്ങിയാൽ ഏവനും
നിത്യ സൗഗന്ധിക ദിവ്യസൂനം
നിത്യ സൗഗന്ധിക ദിവ്യസൂനം !!

ചിന്മുദ്ര കാട്ടിയനുഗ്രഹിച്ചാലും
പാഹി പരം പൊരുളേ എൻ
സത്യവേദാന്തമേ

താരക ബ്രഹ്മമേ

നെയ്യഭിഷേകം നിറവായി മുന്നിൽ
കർപ്പൂരാരതി പ്രഭയായി
ശ്രീലകമുള്ളിൽ നെയ്ത്തിരിനാളങ്ങൾ
നിന്നു വിളങ്ങുമ്പോൾ ഉണർവ്വായി
ഉർവ്വരമാകും മാനസമെല്ലാം
ദർശനമാത്രയിൽ തരളിതമായ്
ദർശനമാത്രയിൽ തരളിതമായ് !

താരക ബ്രഹ്മമേ

മകരവിളക്കിൻ മാസ്മരദൃശ്യത്തിൽ
തെളിയുന്നതാരുടെ ദിവ്യപ്രഭ?
ആയിരം സൂര്യപ്രഭയോടെ നിൽക്കുമാ
ജ്യോതിസ്വരൂപന്റെ പ്രത്യക്ഷം
ആയിരമായിരം ഹൃദയങ്ങളാവഹിച്ച
ജ്ഞാനപ്രകാശം നീയയ്യാ.. നീ അയ്യാ!!
ചുറ്റും പറന്നാ ദീപം വലം വയ്ക്കും
കൃഷ്ണപ്പരുന്താണെൻ ഹൃദന്തം..
കൃഷ്ണപ്പരുന്താണെൻ ഹൃദന്തം !

താരക ബ്രഹ്മമേ

നാരായണ നമോ

സിന്ധു

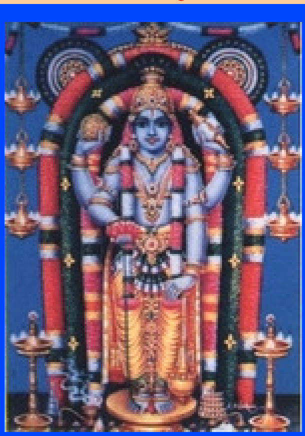

ഹരി നാരായണ നാമം പുണ്യ നാമം

ഹരി നാരായണ മന്ത്രം പരമമന്ത്രം

ഹരി നാരായണ ദർശനം മായാദർശനം

ഹരി നാരായണ രൂപം തേജോരൂപം

ഹരി നാരായണ വർണ്ണം കാർമുകിൽ വർണ്ണം

ഹരി നാരായണ ഭൂഷണം തുളസീഹാരം

ഹരി നാരായണ പദ്മം കമലപദ്മം

ഹരി നാരായണ ഗീതം മുരളീഗീതം

കൃഷ്നായ വാസുദേവായ ദേവകീനന്ദനായ

നന്ദഗോപകുമാരായ ഗോവിന്ദായ നമോ നമഃ

Sindhu stays at Kuwait with husband Mr. Sunil, son Sharath and daughter Shwetha. She is originally from Palakkad **- (ssindhuu@yahoo.com)**

My Experience.

Praveen Balan - pravin9@emirates.net.ae

| Om Namo Narayanaya ||

Dear Devotees,

My name is Pravin Balan, residing in Sharjah with my family. We hail from Trishur District; my mothers place is close to Guruvayoor temple. This is more of a thanks giving letter to all members in the Guruvayoor yahoo group who all have made me a different person from what I was few years back. I am also thankful to Yahoo for making this possible for people around the world to communicate with each other as a group for free. Thanks to Sri. Sunil and his editorial group for making this possible, using the Yahoo network facility.

December 02, 2006 was an important day in my life for two reasons, first one for having completing reading the Srimad Narayaneeyam, English version of Baktaranjani which is co-authored by our dear Sri KV Gopalakrishnaji.

Based on the discussion we had in this group couple of months back, I decided to buy these books and got it sent to me in Sharjah, Thanks to my father, and other relatives who helped in getting this book to me in a short time.

With the blessing of all I started reading at least one Dasakam a day, but on certain days I could not read one full Dasakam and on other occasions the chapters were long as well as tough to understand, on those days I took 2 or more days to complete. The best part is that I could complete this on the Dawadashi day (day after Ekadashi).

I am very novice to make any kind of comments on the Great Poem Narayaneeyam. As far the English version of Baktaranjani Book is concerned, I can say it was kind of an Educational and inspirational. Every thing is explained thoroughly, in simple and easy to understand English. As I had said earlier some of the Dasakams are tough and takes several times of reading to get the full meaning. The authors have made a concrete effort to explain each and every sloka, plus they have given plenty of references from various other works; like the page by page comparison with the Srimad Bhagavatam, reference from Bhagawad Gita, Upanishads, Narada Bhakti Sutras to name a few. I am sure even those who are well versed in such religious works would find this very interesting and a challenge to read and understand Narayaneeyam.

I can very confidently recommend this book to any person intending to know and realize Guruvayoorappan. In fact Guruvayoorappan had taken note of the fact that people of the current generation are going to be very busy with work and education and therefore would not find sufficient time to read and understand the expansive Srimad Bhagavatam. Many of them would probably start reading after their retirement or during old age, therefore he had condensed the whole of Bhagavatam into a concise, short but big enough to accommodate the full meaning of Bhagavatam and that could be read and understood in a very short period of time. Yes, we all talk of being proactive, but here Guruvayoorappan has shown us what it is to be proactive. I strongly believe that our dear Guruvayoorappan has played a very important role in getting this work done and it could be just one of this lilas to get it done through the Great Sri Narayana Bhattathri, and his taken over sickness being just one of those reasons.

The second important aspect was me and my wife were able to complete the Ekadashi fast as per the suggestions given in the Baktaranjani book for the first time in our life. We are very much indebted to all members in the Yahoo group especially the seniors for guiding us and showing us the right direction. For getting such inspiring information during the right time in our life we are ever grateful to Lord Guruvayoorappan and for showering his Grace in Abundance on our family.

We shall feel very happy and satisfied even if one person is inspired to buy and read the Srimad Narayaneeyam (Baktaranjani Book) based on our experience.

All with the grace of Guruvayoorappan..

Om Namo Bhagawate Vasudevaya….

Kind regards, Pravin.

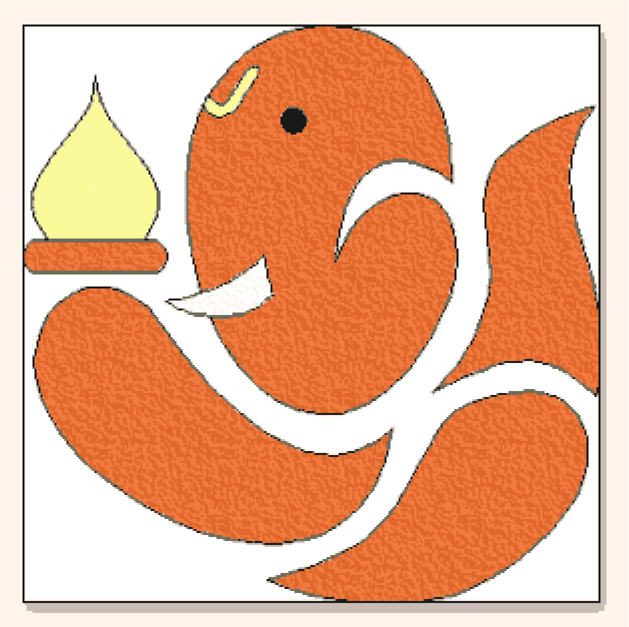

THE LORD'S ENTRY INTO MATHURA

K.V. Gopalakrishna

(Sri Krishna's journey from Vrindavanam to Mathura along with Akrura was described in the July issue of Navaneetham. Sri Krishna's entry into Mathura to fulfil the purpose of His incarnation is described here.)

Lord Krishna's momentous entry into the city of Mathura, taking the inhabitants by surprise and filling their hearts with immense joy, is described in great detail in Srimad Bhagavatam Skandha X from Chapter 41 sloka 19 to Chapter 42 sloka 23. The description of the gorgeous city of Mathura is picturesque and the behaviour of the womenfolk, in their eagerness to have a glimpse of the Lord, is reminiscent of the Gopikas of Vrindavanam when they assembled on hearing the melody of the flute.

Sri Krishna reached the city of Mathura shortly after noon. When Akrura had stopped his chariot on the banks of the Yamuna for bath and oblations, Nanda and other Gopas proceeded directly to Mathura. They reached there in advance and were awaiting Sri Krishna's arrival in the garden on the outskirts of Mathura. Sri Krishna did follow them in due time. Then Akrura exhorted Sri Krishna very humbly, 'O Lord! You. together with Your *Gopa* friends should shower grace on me and stay in my home. By contact with the dust on Your feet we all should be made pure.' Hearing this, Sri Krishna did promise him 'After the killing of Kamsa, I shall come to your (my paternal uncle's) home together with my brother and fulfil all your wishes.' and thus pacify him. Then He did send Akrura off to Kamsa. Thereafter Sri Krishna remained in the above-said garden and had lunch with His friends, and relatives. Then, eager to see the town, Sri Krishna set out for the main road, along with His friends. We should visualise that, at that time, it was as though Sri Krishna were forcefully dragged by chains made up of the endless meritorious deeds of the people of Mathura who, after hearing since long about Sri Krishna's divine prowess and exploits, were very eager to see Him in person.

When Sri Krishna reached the main street of Mathura, eager to see the beauty of the town, its lovely women began to gather, driven by their thirst to have His darsanam. Those townswomen were beauteous with their shapely breasts like Sri Krishna's divine auspicious form. Sri Krishna's body shone blue in colour like the rain-cloud. The breasts of those women quivered with excitement as they set their eyes on Sri Krishna. Then again, those young womens' slender bodies were tremulous like Krishna's eyes. They were "Harinis", of mind-captivating and beauteous forms—like Sri Krishna's chest was "Harini"—attractively decorated with garlands. The purity of those women was reflected in their minds and bodies just like the innocence and sweetness of Sri Krishna's gentle smile. Their beauty multiplied manifold due to wearing ornaments like necklaces, bracelets, armlets and the like even as the splendour of Sri Krishna's dark tresses was enhanced by the peacock feathers worn on them. Thus they resembled Sri Krishna in many ways. When one saw those women gathered on the main street, very enthusiastic at having Sri Krishna's darsanam, one would imagine them to be "Jivatmans" (souls) of similar forms, eager to attain 'Salokya-mukti, the form of emancipation, endowed with residence along with Sri Krishna in Sri Krishna's own region, the Vaikunta-loka.

By His all-captivating side-long glances, Sri Krishna did enhance manifold, the joy of those *Mathura* women, the result of fulfilment of their long-cherished desire to have His *darsanam*. He was duly worshipped with *Akshata* (unbroken white rice mixed with turmeric, used as an article of worship), *Mala* (garland) and such other means by the populace who had been overwhelmed by the excitement caused by the news about Sri Krishna's arrival and by the joy in getting His divine darsanam with ease.

While Sri Krishna was proceeding along the high street with His friends, making all persons in the town joyous, Sri Krishna saw a washerman coming along with a bundle of washed clothes. Sri Krishna asked him, 'will you give us some appropriate clothes? You will thereby attain prosperity.' To which the arrogant washerman replied 'Fie! vile ones! Do you cowherd boys who live and roam in forests and mountains, eating fruits and vegetables, always wear such royal dresses only? Are you greedy for royal things? This bundle contains King Kamsa's dresses. Who will give them to you? Run away before the king's men, who punish arrogant people, come here.' Hearing these words of insult, Sri Krishna, the destroyer of those blinded by arrogance, severed his head instantly by His hands. Thus by death at Sri Krishna's hands did even that ignorant and arrogant washerman attain liberation which is attainable only by those possessed of innumerable meritorious deeds. The concern shown towards everyone by the flood of the Lord's grace is wondrous indeed.

Some knowledgeable people opine that Sri Krishna killed this insignificant washerman soon after His entry into Mathura considering that He could avoid punishing the wicked harshly if they become humble. Those who think that the Lord's killing of the washerman going his way on the road, who refused to give the royal clothes he was asked for, and the Lord's taking away the clothes was improper, should understand that this episode was but a prelude to the forthcoming drama of the killing of Kamsa, and a device to create extreme fear in Kamsa's mind by demonstrating His prowess against his minions, one by one, by Him who had already come to know of the deceit of Kamsa, the foremost among the wicked.

After killing the washerman, Sri Krishna was proceeding further along the main street. Then, a weaver, happy at seeing Sri Krishna, approached Him and benevolently gave Him new garments to wear. Sri Krishna did confer on him (who had become fully worthy of Sri Krishna's pleasure) the grace of attainment of 'Sarupya-mukti' at His abode, Vaikunta-loka, at the end of his tenure in this world. It is, indeed, a great wonder, how he, a mere weaver, gained that exalted position, not easily attainable by even yogis. Who knows or can know, in what manner, how much and when, a *Jiva*'s meritorious deeds will fructify? That can be inferred or known only when the fruits are reaped. Therefore, there is no doubt that this weaver had accumulated, in previous births, a prodigious amount of merit. Otherwise how could he gain that fortune! Thereafter, Sri Krishna, with friends, went to a garland maker's shop. He, Sudama by name, became very happy at Sri Krishna's arrival and with His darsanam. He duly honoured Sri Krishna by rising from his seat, offering garland, *tambulam* [1] , smearing Sri Krishna's body with unguents (sandal paste, scent, etc.,) and bouquets made of fragrant flowers. He also praised Sri Krishna with hymns dear to the heart. Delighted with the welcome, Sri Krishna commanded him to ask for his desired boons. But he disdained mundane pleasures and prayed for grant of steady devotion in Sri Krishna, affection towards His devotees and

1 Tambulam: a formal offering of betel leaves and arecanut (pan-supari) usually made along with Naivedyam to the deity at the end of a puja or formal worship, or a social offering to guests.

compassion to all beings. In addition to these, Sri Krishna did grant him also the fortune of having children and grand children, abundance of wealth and food grains, strength of body, long life, fame and other things that are the means of Dharma (virtue). Thus did Sri Krishna exhibit, in full measure, His love for *Bhaktas* (devotees) and keenness in blessing them.

After bestowing blessings on the weaver and garland-maker, Sri Krishna was proceeding along the main street when Sri Krishna came across a woman who was beautiful in every way but for a hunch on her back and was on her way to Kamsa's palace bearing sandal paste and other unguents. After enquiring about her welfare, Sri Krishna asked her, 'will you give us some unguents for application on our bodies? If you do so, you will attain great prosperity'. With great delight, she gave what was asked for. As Sri Krishna thought that her body too should reflect the uprightness of her mind, He did, without causing her any pain and in a sportive manner, press her jaw with two fingers of His right hand, grasp her posterior with the left hand, pressing down her feet with His toes and straigten up her body a little. Instantly she became erect and blossomed into a celebrated beauty. Also, as though in return for her deed, Sri Krishna did confer on her a great 'Anga-ragam' and gave her intense love. She felt a great desire to embrace Sri Krishna's tender body.

Those among the townsfolk of Mathura who had seen, or heard of, the episode of the hunch-backed woman, and had not committed any grievous, sinful deeds, (though they had not done any great virtuous deed either, due to their being under the control and command of Kamsa), comprehended, in some measure, Sri Krishna's greatness. Though not due to awareness of the ultimate Truth but due to cognition of Sri Krishna as an extraordinary being with divine powers, they were eager to receive some good or advantage for themselves by offering some gifts to Sri Krishna like tambulam and garland, according to their capacity. For that act alone, they became worthy of receiving Sri Krishna's blessings. They were indeed fortunate -–no doubt about that."

Bhattatiri says, in "Narayaneeyam"----" I was not among the crowd, holding some offering or other, or standing with palms joined in salutation. If I had that good fortune, then, would I need to suffer this unbearable affliction in this birth? After several births, I have come to lead this miserable life, now afflicted by internal and external ailments because of my accumulated karma! (True of each one of us.) What, if those townsfolk of Mathura had committed sins? They were not surely such gross sinners like me. It was on this account that unlike me, they were fortunate to have got the opportunity to make offerings to Sri Krishna though with limited expectations of reward".

The hunchback woman, who became a celebrated beauty, was stricken with love for the Lord and beseeched Him thus: 'O Heroic One! You should come home with me, I did not have the courage to go away from You. You should bless me.' Sri Krishna pacified her by saying, 'O Beautiful one! I have some things to do here. Afterwards I shall certainly come and look you up' and sent her away. That woman, however, kept on looking in His direction as Sri Krishna proceeded along the main street, as far as her eyes could see. By the time He reached the entrance gate, Sri Krishna's fame had already reached the interior of the town preceding Him. This showed itself in the guise of the milk that verily started oozing from Devaki's breasts, stimulated by profound motherly love --- she had concluded that Sri Krishna had reached Mathura, from the welcoming invocations of the enthusiastic populace, eager to have His

darsanam.

That dear devoted mother was distressed all this while since she was unable to set her eyes even once on the face of her darling son since he was separated from her as soon as he was born. ***The resurgence of affection in the maternal heart on the mere remembrance of her child, however old he may be----is it not a joy-giving thought?*** *Milk is white in colour and that is the colour attributed by poets to fame also.*

As Sri Krishna, who had entered the main gate, passed through the streets, joyously decorated for the festivities connected with the worship of the bow and headed for the hall where the bow was kept. Whether it was due to Sri Krishna's charm of which one cannot have enough or due to His unapproachable majestic lustre, the keepers of the bow did not obstruct His way. On the contrary, they gave passage to Him from afar. Thereafter Sri Krishna approached that great bow that had been decorated with garlands and worshipped by chanting of mantras. Before the keepers could utter 'don't', 'don't', Sri Krishna did lift it up, string it, draw the bow and break it too, all in a trice! Ah! Seeing this extraordinary exploit of Sri Krishna, all were wonder-struck and became anxious about what events might follow.

The sound produced by the breaking of the bow spread everywhere as though it was the drum-beat heralding the auspicious festivity of the killing of Kamsa (that would impart joy to all the worlds) that was due the next day. The Devas in heaven experienced horripilation due to joy at the imminence of the auspicious hour when Sri Krishna would destroy Kamsa, eradicate the load of misery of the residents of the world and rid Mother Earth of her burden.

Not merely that, due to that sound like a cloud-burst, Kamsa got scared. His tremor, born out of fear, got accentuated on hearing the loud wails of the bow-keepers (who had approached Sri Krishna under the delusion they could seize and kill Sri Krishna) who were mercilessly thrashed by Sri Krishna and Balarama with the two pieces of the broken bow.

Even while entering the city of Mathura and subsequently after the events of breaking the great bow and beating up the guards, Sri Krishna did demonstrate to the people of that city, His greatness, by being kind to the virtuous and punishing the wicked. Sri Krishna, with His greatness witnessed with delight by the virtuous and with fear by the wicked, without even a trace of the look of one who had performed such exploits (like the breaking of the bow), was going along looking at the beauty of the town.

Towards dusk, Sri Krishna reached the gardens in the outskirts of the town, along with brother Balarama and the Gopa friends. After meal, Sri Krishna told His dear friend, Sridama, about the pain of separation from His beloved, Radha, and fell asleep. Sri Krishna felt happy at the imminent fulfilment of the purpose of His incarnation, namely, lessening the burden of Goddess Earth, by the destruction of Kamsa.

O All-powerful Lord of Guruvayoor! May You be pleased to remove our woes and bless us, Your ardent devotees!

Om Tatsat.

(Next—the slaying of Kamsa.)

OM NAMO NARAYANAYA:

GOPALAVIMSATI

DR. SAROJA RAMANUJAM, M.A., PH.D, SIROMANI IN SANSKRIT.

MahasE mahithAya moulinA vinathEnAnjalimanjanathvishE
kalayAmi vimugDhavallavee valayAbhAshitha manjuvENavE (Gopalavimsati-15)

Here Desika describes the playing of the flute by Krishna.

I bow down to that venerarble great light of dark hue whose flute converses with the brcelets of the gopis.

Krishna is playing the flute and his brilliance is that of dark hue like that of sapphire. The gopis are making sound with their bracelets keeping time to the music and it looks as thought the flute is conversing with the bracelets. This idea is further elaborated inYadhavabhyudhaya by Desika, where he says *'vamSEna krishnah prathisambabhAshE vArthAharAn vAmadhrSAm katAkshAn,'* Krishna seemed to reply to the message conveyed by the glances of the gopis by means of his venunada, play of th flute. The music that flowed from the the flute of Krishna which is compared to the sound of the vedas elsewhere by Desika, was highly communicative to the heart of His devotees.

Jayathi lalithavrtthim sikshithO vallaveenAm
SiThilavalayaSinjASeethalairhasthathAlAih
akhilabhuvanarakshAvEshagOpasyaVishnOh
aDHaramaNisuDHAyAm amSavAn vENunAlah (gopalavimsati-16)

The flute at the gemlike lips of Krishna, the saviour of the whole world who has assumed the disguise of a cowherd, shine well being taught of the dance of lalithavrtthi by the loose bangles worn by the coolhands of the gopis.

The music that flowed from the lips of Krishna tthrough the flute was so lilting that the svaras seem to perform the Lalithabhinaya, which quality is attributed to the influence of the *hasthathalam* .beating of the hands keeping time, as described in the previous sloka , sounding the bangles, whixh seem to teach the flute the gaits of the dance. That is, the music

seems to follow the thala and not viceversa. The dance of the svaras that flow out of the flute was set to the thala of the sound of the bangles.This is just to show the bhakthavAthsalya of the Lord.

chithrAkalpahSravasikalayan lAngaleekarNapooram
barhOtthamsasphurithachikurO banDHujeevam dhaDHAnah
gunjAbaddhAm urasi lalithAm dhArayan hAra yashtim
gopasthreeNAm jayathi kithavah kopi koumArahAree
(Gopalavimsathi-17)

Coconut flowers adorn his ears,peacock feather flutters at his crown with hibiscus flowers and he is wering the garlands made of bandhujeeva, the red seeds called kunrimani and thus he steals the heart of the young gopis . He is the wonderful and delightful rogue!

leelAyashtim karakisalayE dhakshiNE nyastha DhanyAm
amsE dhEvyAh pulakaruchirEsannivishtAnyabahuh
mEghashyAmO jayathi lalithO mEkhalA dhatthavENuh
gunjApeedasphurithachikurO gOpakanyA bhujangah
(Gopalavimsathi-18)

He is holding his staff for sport which is fortunate(for being held by him) in his sproutlike right hand, the other arm is around Radha who is thrilled at his touch , his flute is held in his waist ornament and his head is adorned by the kunrimani garlands.The dark-hued Lord of the gopis shine thus.

|| GEETA DHYAANAM ||

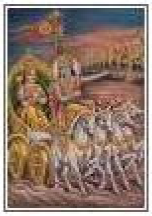

Veena Nair

||Om Namo Narayanaya||

vaa-saam-si jeernaani yathaa vihaaya
na-vaa-ni grhnaati naro paraani
tatha sharee-raa-ni veehaya jeer-naa-ni
anyaani samyaati navani dehi || 2.22 ||

Just as a man casts off his wornout clothes and puts on new ones, so also the unchanging Self casts off its worn-out body and enters another new body.

Swami Chinmayananda says that just as a person removes his worn out clothes and wears fresh ones, similarly the Self finds that its casing or the human body that it has is no longer sufficient to help it in its evolutionary progress and so the body is thrown off and a new one worn in its place. Only the wearer knows if his clothes have become worn out and need to be replaced; no outside observer is in a position to decide this. This explanation also accounts for people who die young. One looks around and sees young people, in the prime of their life dying and feels it is an unjust world/unjust God etc. But may be the Self in that person, the Atma needed only that much life and could move on to the next step. This stanza then emphasizes the unchangeability and indestructibility of the Self.

But then, why is the Self unchangeable and indestructible?

nainam chindanti shastraani nainam dahati paavakaha
na chainam kley-dayantyapo na shoshayati marutaha || 2.23 ||

Weapons cut It not, fire burns It not, water wets It not, wind dries It not

Swamiji says that when we visit a foreign land and come back and describe something novel to our

family or friends we always try to describe our experience in terms of something that our family can relate with. Similarly God here is being described in terms of our limited world. In our world things can be destroyed by being set on fire, or washed out in the rains or dried by the air. Therefore, Krishna explains the Self in terms of these elements—the Self cannot be changed or destroyed by any of these elements. An axe cannot cut it, nor fire burn it etc. The Self in man, the Atma cannot be destroyed or affected any means.

How can we know this Self to be eternal?

acchedyo yam adaahyo yam akledyo shoshya eva cha
nityah sarva-gatah sthaanur achalo yam sanaatanah || 2.24 ||

This Self cannot be cut, nor burnt, nor wetted, nor dried up. It is eternal, all-pervading, stable, immovable and ancient.

If the Self cannot be destroyed by any means known to man, then it must be eternal or everlasting. *nityah* means eternal, *sarvagataah* means present everywhere, *sthaanu* – unchanging, constant and therefore *achala* –firm, unshakeable. If your structure has a stable foundation, there is no likelihood of the top part of the structure shaking. So firmness comes from being constant. *Sanatanaa* is ancient and therefore the Self can be considered ancient or It can be considered as being unbound by space or time.

Furthermore, Krishna says,

avyakto-yam achintayo-yam avikaaryo-yam uchyate
tasmaad evam viditvainam naanu shochitum arhasi || 2.25 ||

The Self is said to be unmanifested, without form, and unthinkable, that which cannot be conceived of, and unchangeable. Therefore, knowing this to be such, you should not grieve.

Unmanifest is something that cannot be seen or grasped through our normal sense organs such as ears, eyes, nose etc. Even the human mind cannot comprehend the Infinite Self. Because it is unmanifest it also cannot undergo changes like everything else in Nature.

atha chainam nityajaatam nityam vaa manyase mrutam

tathaa pi twam mahaa-baaho nai vam shochitum arhasi || 2.26 ||

But even if you think of Him as being continuously born and continuously dying, even then O mighty armed on, O Arjuna you should not grieve.

If in the true materialistic sense, Arjuna assumes that the Self is also constantly undergoing life and death, even then he should not feel sad, because change is Nature's constant. The sun goes behind the clouds, it becomes dark, and the rains come; after a while the rains stop and the Sun comes out again. This is Nature's on going show:

jaatasya hi dhruvo mrutyur dhruvam janma mrutasya cha
tasmaad apari haarye-rthe na twam shochitum arhasi || 2.27 ||

For death is certain for one who is born, and birth is certain for the dead; so you should not grieve over what is inevitable, unavoidable.

So accepting a materialist's viewpoint, if being born and dying are life's constants then where is the point in grieving? why grieve over what is going to happen irrespective of whether you cry or not?

Swami Chinmayananda says that standing in the hot sun, it is stupidity to complain about its heat. Similarly, having being born, it is stupidity to complain about life; one has to live one's life no matter what the situation. They why not be cheerful and bear ones sufferings with fortitude, with strength? 'Fight' and 'fight cheerfully' are the take home messages here, because whether you fight or not the battle is ongoing.

|| Hari Om ||

to be continued……………………

Om Namo Narayanaya:

Krishna……

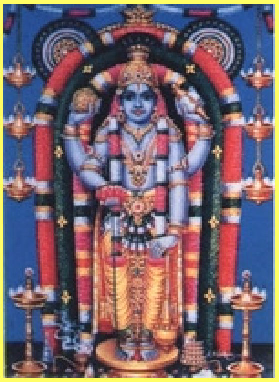

Mrs. Neena Manoj

Krishna, the lord who has born in human form before 5000years
Krishna, the lord of this entire universe
Krishna, the destroyer of evil & the preserver
Krishna, the adviser to Arjuna at Kurushetra battle
Krishna, the slayer & destroyer of his wicked uncle KAMSA

Krishna, the child of Devaki & Vasudeva
Krishna, the pet & all and all of Yasoda & Nanda
Krishna, the lover of Radha, husband of Rukmini and many more ……
Krishna, the sweet heart of all the gopis at gokul
Krishna, the lover of his devotees…..

Krishna, the ghee stoler, the gang leader of his group
Krishna, the dear & near to each & everyone
Krishna, the killer of Putana, the evil demon & many other demons as well..
Krishna, the lord who protects always always his devotees
Krishna, the name called all over the world ! !

Lastly, Krishna to me is my son, my loving son and more and more and more...

Which can not be expressed through words or action.

It is love; perfect love; a mixert of all forms of love and care!

Mrs. Neena Manoj

Sharjah – P.O.Box:1169- U.A.E.

10/12/2006

My personal experience

Sangeetha Manoj

Hai my name is Sangeetha Manoj. Now I am staying in Dubai. I experienced so many times the blessings god Sree Krishna. God has given me the ability to sing. I am a native of Thiruvananthapuram. We were used to go to Sree padmanabhaswamy temple and Guruvayoor. All those times my sister and I felt divine grace looking on us. I had seen so many dreams where bhagavan coming to us and advicing us ,smiling to us etc. My parente are also devotees of bhagavan. I had got the privilege to hear stories of the leelas of bhagavan, Ramayana, narayaneeyam, jnanapana etc. Here I will say some of my personal experiences. I think that god will help me to write in a good English which will help others to read this.

was born in Dubai on a Makaravilakku day. My mother is a poor lady. She can only speak malayalam. This story is 20 yrs ago. My mother used to pray to Lord Krishna for a healthy baby. I was born then. My father was a typist in an arabic typing centre. On that day also he went for his work. And my mother turned to her routine. All the roommates were gone. She was a little afraid to be alone. I was only some months old and was peacefully sleeping. Then around 11o'clock she heard a calling bell .She peeped through the door lens and saw a tall man outside. She became too much feared to open the door and ask him. She took me and opened the door and looked. The man looked like an electrician and he just smiled and looked my mother. She was just staring at him .The man asked her in hindi that Kaisa hai tumhara kaam? Do not knowing Hindi she hurriedly answered that Maloom nanhin and closed the door. Then she again opened the door,there was no one. She thought why a stranger come and asked like this. After sometime my father came there,she explained every thing. My father was also confused that why he asked that how is you work or duties. my mother with a confused mind looked at the calender and was surprised to see that the day was an Ashtamirohini day (JanmashtamiDay). We all believe that it was Lord Sree krishna who came there.

After my birth the house was not in a pure condition that she thought that it is better to put the vilakku after some more months. but the lord was not satisfied with these pravrithis of my amma. So we believe that he himself came to make remember her.

2.This experience i got when i was studying in plus1. My father bought a second hand Fiat car from my uncle. During that time i got a chance to sing in a concert. We were all happy to go and i prepared well to deliver a list of good songs. i was very thankful to god. We all and a neighbour went in this car. The petrol tank was full. After 45 mins we reached Vellayambalam junction in trivandrum. Suddenly the car stopped because the tank became empty. There was only half an hour for the programme to start. My father became tensed and he pushed the car to one sideway. all the passengers were in trouble and we managed them. I started crying and praying. My father was confused that he doesn't no any petrol pumps nearby. My mother was in deep prayer,suddenly the road became passenger less and a auto was coming as it was from the sky. I don't know from where does the auto came. The auto driver peeped outside. He was a lean man with white in complexion and a beard. He get out of the auto and looked us and asked why. My

father told everything. He took my father in the auto to the nearby petrol pump and bought 2ltrs of petrol and came back.

We were all stucked by this and also he poured a bottle of water into the radiator ,from his auto. Then he told that everything will be alright. My father thankfully gave him 50rs note. But he refused and told that Sir who knows that u will help me or not. No thanks sir. He went in a sudden. Everything seems to be like a maya. We happily reached the hall and i sang peacefully. And everyone told that my performance was very good. I am very very grateful to god for all theseeeeeeee blessings.

Om Namo Narayanaya:

പൂത്തിരുവാതിര

സമ്പാദനം / ക്രോഡീകരണം: വള്ളുവനാടൻ (Valluvanadan)

ധനുമാസത്തിലെ മരംകോച്ചുന്ന തണുപ്പിൽ നിറനിലാവ് പതഞ്ഞൊഴുകുന്ന രാവുകടന്ന് ഏഴര വെളുപ്പിന് കടവിൽ തുടിച്ചു കുളിച്ച് ഈറനോടുകൂടി വരമഞ്ഞൾ കുറിയിണിഞ്ഞ് ദശപുഷ്പം ചൂടി ശൃംഗാരാവസ്ഥയിലെ പാർവ്വതീ പരമേശ്വരന്മാരെ വണങ്ങി ആർദ്രാവ്രതത്തിന് മലയാളി പെൺകൊടികൾ തുനിയുന്ന ദിനമാണിത്. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലെല്ലാം താരള്യവും മാധുര്യവും പുരണ്ട അനുഭൂതികൾ തിടംവയ്ക്കുന്ന പുണ്യദിനം. തീക്കനൽ പോലെ ജ്വലിയ്ക്കുന്ന തിരുവാതിര നക്ഷത്രത്തിനെ, നിലാവുകൊണ്ടു ധനുമാസം കുളിരണിയിയ്ക്കുന്ന സുന്ദരമുഹൂർത്തം.

അംഗനോത്സവമാണ് തിരുവാതിര. മഹേശ്വര പ്രീതിയ്ക്കു വേണ്ടി സർവ്വാംഗനമാരും പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുന്ന ദിനം. സുമംഗലികൾ ഭർത്താവിന്റെ ദീർഘായുസ്സിനും കന്യകമാർ സത്ഭർത്തൃലാഭത്തിനും വേണ്ടി മഹേശ്വരനെ പൂജിയ്ക്കുന്ന ദിനം. കാമദേവനെ ചുട്ടുകരിച്ച മൂന്നാംകണ്ണടച്ച്, കരുണാർദ്രമായ നോട്ടം കൊണ്ട് സർവ്വാഭീഷ്ടസിദ്ധി വരുത്താൻ പാർവ്വതീ പതിയെ കൈതൊഴുന്ന ഈ ദിനം കാമദേവനെ ശിവൻ ചുട്ടുകരിച്ചതിന്റെ സ്മരണാർത്ഥം ആചരിയ്ക്കുന്നതാണെന്ന് ഒരു കഥ. ഗോപസ്ത്രീകളുടെ അഹങ്കാരം ശമിപ്പിയ്ക്കുന്നതിന് മറഞ്ഞ കൃഷ്ണനെ തിരിച്ചുകിട്ടാൻ ഗോപസ്ത്രീകൾ പാർവ്വതീ പൂജ നടത്തിയ ദിനമാണെന്നു വേറൊരു കഥ. എന്തായാലും വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടെ ആഘോഷിയ്ക്കാവുന്ന തിരുവാതിര 'ധനു'വിന്റെ കാത്തിരിപ്പാണ്.

വ്രതാചരണം

മകീരം നാളിൽ വൈകുന്നേരം 4മണിയ്ക്ക് കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങളും പഴവും ചുട്ടുണ്ടാക്കിയ എട്ടങ്ങാടിയും കൂവ വരകിയതും വിളക്ക് വച്ച് തൂശനിലയിൽ വിളമ്പി ശ്രീപാർവതിയ്ക്ക് നിവേദിയ്ക്കുന്നു. ഈ നിവേദ്യം കഴിച്ച ശേഷമാണ് വിവാഹിതരായ സ്ത്രീകളും കന്യകമാരും ആർദ്രാവ്രതാചരണം തുടങ്ങുന്നത്. പിന്നീട് 108വെറ്റിലയും അടയും നിവേദിച്ച് 3വെറ്റില ചേർത്ത് 3കൂട്ടുന്നു. തിരുവാതിരനാൾ അർദ്ധരാത്രിയാകുമ്പോൾ അതിവിശിഷ്ടമായ ആർദ്രാജാഗരണം തുടങ്ങുന്നു.

ആർദ്രാജാഗരണം

ആർദ്രാജാഗരണത്തിന് കന്യകമാരും സുമംഗലിമാരും അരിപ്പൊടി കലക്കി അലങ്കരിച്ച അമ്മിക്കുഴവിയെ അർദ്ധനാരീശ്വര സങ്കൽപ്പത്തിൽ നടുമുറ്റത്ത് പ്രതിഷ്ഠിയ്ക്കുന്നു. വിളക്കിനെ ഗണപതിയായി സങ്കൽപിച്ച് പൂജ നടത്തുന്നു.

തിരുവാതിര പുലരുമ്പോൾ തുടിച്ച് കുളിച്ച് കരിക്ക്, പഴം, അട, അവിൽ, മലർ ഇവയെല്ലാം നിവേദിച്ച് കൂവ കുറുക്കിയതും കഴിയ്ക്കുന്നു. ഉച്ചയ്ക്ക് അരിയാഹാരം പാടില്ല. അതിനാൽ ഗോതമ്പ്, ചാമ എന്നിവയുണ്ടാക്കി തിരുവാതിരപ്പുഴുക്ക് കൂട്ടിക്കഴിയ്ക്കുന്നു.

അർദ്ധനാരീശ്വരപൂജ കഴിഞ്ഞാൽ അഷ്ടദിക്ക്പാലക സങ്കൽപ്പത്തിൽ എട്ടു ദിക്കുകളിലും അർച്ചന നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ബാക്കിയുള്ള പൂജാപാത്രം മുകളിലേയ്ക്കുയർത്തി അരുന്ധതീദേവിയെന്ന സങ്കൽപ്പത്താൽ പൂജ ചെയ്യുന്നു. ദീർഘമാംഗല്യപ്രാർത്ഥനയോടെയാണ് പൂജ അവസാനിപ്പിയ്ക്കുന്നത്. ശ്രീ പാർവ്വതീസ്വയംവരം, മംഗലാതിര എന്നീ

പാട്ടുകൾ പാടി തിരുവാതിര കളിയ്ക്കുന്നു. നേരം പുലരും വരെയാണ് തിരുവാതിരക്കളി. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ വീണ്ടും തുടിച്ച് കുളിച്ച് ക്ഷേത്രദർശനം നടത്തി തീർത്ഥം കുടിച്ച് പാരണ വീട്ടുന്നു. തീർത്ഥം കുടിച്ച് വ്രതം അവസാനിപ്പിയ്ക്കുന്നതിനാണ് പാരണവീട്ടുക എന്ന് പറയുക. അതു കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ അരി ഭക്ഷണം കഴിയ്ക്കാൻ പാടുള്ളൂ. മംഗല്യവരദായകയായ തിരുവാതിര മലയാളി സ്ത്രീകളുടെ മനസ്സിൽ എല്ലാക്കാലത്തും തരളവും സവിശേഷവുമായ അനുഭൂതിയാണ്.

തിരുവാതിരവ്രതം സ്ത്രീകളുടേത് മാത്രമായ വ്രതമാണ്. വരാൻ പോകുന്ന ഉഷ്ണകാലത്തെ പ്രതിരോധിയ്ക്കാൻ തക്ക ആരോഗ്യവും കരുത്തും ഏഴ് ദിവസം നീണ്ട് നിൽക്കുന്ന ഈ കഠിനവ്രതം വഴി സ്ത്രീകൾക്ക് കൈവരുന്നു. അങ്ങനെ ആരോഗ്യവും സന്തോഷവും ഉല്ലാസവും പ്രധാനം ചെയ്ത് സ്ത്രീകളുടെ പെതുവേയുള്ള ജീവതിരീതിയെ പോഷിപ്പിയ്ക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യം കൂടി തിരുവാതിരവ്രതത്തിനുണ്ട്.

തിരുവാതിരക്കുളി

പിന്നീട് കരയുള്ള വെളുത്ത വസ്ത്രം ധരിച്ച്, ചന്ദനം, വരമഞ്ഞൾക്കുറി, കുങ്കുമം എന്നിവ തൊട്ട്, കണ്ണെഴുതി ദശപുഷ്പം ചൂടി പാർവ്വതി സ്വയംവരകഥ പാടി പൂജയ്ക്കൊരുങ്ങുന്നു. ധനുമാസത്തിന്റെ പൗർണമി പക്ഷത്തിൽ രേവതിനാൾ മുതൽ തിരുവാതിര വരെ 7 ദിവസമാണ് തിരുവാതിരക്കുളി. വിളക്ക്, കുറിക്കൂട്ട്, വസ്ത്രം, ദശപുഷ്പം ഇവയെല്ലാമെടുത്ത് പുലർച്ചെ തണുത്തുറഞ്ഞ വെള്ളത്തിൽ അംഗനമാർ പാട്ടുപാടി തുടിച്ചു കുളിയ്ക്കും.

അശ്വതി നാൾ അശ്വമുഖം കാണും മുൻപ്, ഭരണി നാൾ പ്രകാശം പരക്കും മുൻപ്, കാർത്തിക നാൾ കാർത്തിക കരയും മുൻപ്, രോഹിണി നാൾ രോമം കാണും മുൻപ്, മകയിരം നാൾ മക്കളുണരും മുമ്പ്, തിരുവാതിരനാൾ ഭർത്താവുണരും മുമ്പ് കുളിയ്ക്കണമെന്നാണു വയ്പ്. പിന്നീട് കരയുള്ള വെളുത്ത വസ്ത്രം ധരിച്ച്, ചന്ദനം, വരമഞ്ഞൾക്കുറി, കുങ്കുമം എന്നിവ തൊട്ട്, കണ്ണെഴുതി ദശപുഷ്പം ചൂടി പാർവ്വതി സ്വയംവരകഥ പാടി പൂജയ്ക്കൊരുങ്ങുന്നു.

"ധനുമാസം തിങ്കളിൽ തിരുവാതിര മംഗല്യസ്ത്രീകളാം ഞങ്ങൾ നോറ്റൂ"

ഒരായിരം മൃത്യുഞ്ജയഹോമം കഴിച്ചതിലേറെ ഫലം സിദ്ധിക്കുമെന്ന് ഫലശ്രുതിയുള്ളതാണ് തിരുവാതിര നോമ്പ്. സ്ത്രീകൾക്കു മാത്രം പങ്കുള്ളതാണ് ആർദ്രാദർശനം. ധനുമാസത്തിലെ അശ്വതിനാളിലാണ് തിരുവാതിര ആഘോഷത്തിൻെറ തുടക്കം.
അശ്വതി പുലരുന്നതിനുമുമ്പായി സ്ത്രീകൾ കൂട്ടത്തോടെ കുളകടവിലേക്കു നടക്കും. കുളക്കടവിൽ അരക്കൊപ്പം വെളളത്തിൽ തുടിച്ചും തൈെരുകടഞ്ഞുമാണ് കുളി. ധനു മാസത്തിൽ തിരുവാതിര' എന്നുതുടങ്ങുന്ന പഴയപാട്ടാണ് പ്രധാനം. തിരുവാതിരനാൾ വരെ ഇതുതുടരും.

ത്രേതായുഗത്തിൽ തൻെറ ഭക്തയായ ബ്രാഹ്മണബാലികയുടെ മരിച്ചുപോയ ഭർത്താവിൻെറ ജീവൻ പാർവ്വതി സ്വന്തം പതിയിൽനിന്ന് നേടിയെടുത്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ആർദ്രാദർശനം. അത് തിരുവാതിരനാളിൽ ആയിരുന്നു എന്നൊരു പക്ഷമുണ്ട്.

മകീരം നാളിൽ കുളികഴിഞ്ഞ് ഭക്ഷണശേഷം മംഗല്യവനിതകൾ 108 വെറ്റില മുറുക്കേണ്ടതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങും. നെടുമംഗല്യത്തിനായി ഒരു സ്ത്രീക്ക് അനുഷ്ഠിക്കാവുന്ന പ്രധാനക്രിയകളിൽ ഒന്നാണ് 108 വെറ്റിലമുറുക്കൽ. തിരുവാതിരനാൾ രാവിലെ മുതൽ രാത്രിവരെയുളള സമയത്തിനകത്ത് ഈ വെറ്റിലയത്രയും മുറുക്കിത്തീർക്കണം. ദശപുഷ്പങ്ങൾ, അഷ്ടമംഗല്യം എന്നിവക്കു മുന്നിലിരുന്നുവേണം വെറ്റില തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. മക്കളുടെ ഉന്നതിക്കുവേണ്ടി മകീരംനാളിലും നോമ്പു നോൽക്കുന്നവരുണ്ട്. മകീരം നാളിൽ രാത്രി ഉറങ്ങാൻ പാടില്ല. ഭർത്തൃസുഖത്തിനും ആയുരാരോഗ്യത്തിനും വേണ്ടി സ്ത്രീകൾ ഉറക്കമൊഴിക്കുന്നു. അർദ്ധരാത്രിയിൽ നടുമുറ്റത്ത് ഒത്തുകൂടി പാതിരാപ്പൂ ചൂടുന്നു (**കൊടുവേലിപ്പൂവ്**). നിലവിളക്ക് കൊളുത്തിവച്ച് ദശപുഷ്പവും അടയ്ക്കാമണിയനും കൊടുവേലിയും തലയിൽചൂടി വിളക്കിനുചുറ്റും 'മംഗലയാതിരനൽപുരാന്' എന്ന പാട്ടുപാടിക്കളിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ഊഞ്ഞാലാടണം. തിരുവാതിരനാളിൽ സരസ്വതീയാമത്തിൽ സ്ത്രീകൾ കുളത്തിലെത്തണം. വെളളത്തിൽ തുടിക്കലും പാടലും കഴിഞ്ഞ് കുളിച്ചുകയറി അവിടെത്തന്നെ വിളക്കുവച്ച് ഈറൻമാറി കണ്ണെഴുതിപൊട്ടുതൊട്ട് കൈകൊട്ടിക്കളിക്കണം. ഭഗവാൻെറ തുടികൊട്ടിൻെറ ശബ്ദത്തെ അനുകരിച്ചാണ് തുടിച്ചു കുളിക്കുന്നത്.

തിരുവാതിരനാൾ നോമ്പാണ്. തുളസിപ്പൂവും കരിക്കിൻവെളളവും മൂന്നുപ്രാവശ്യം കുടിച്ചാണ് തുടക്കം. അരിഭക്ഷണം പാടില്ല. തണുപ്പുകാലമാണെങ്കിലും തണുപ്പിൻെറ ശക്തി കൂട്ടുന്നവയാണ് തിരുവാതിര നാളിലെ

ഭക്ഷണങ്ങൾ. ചെറുപഴവും ഇളനീരും കൂവപ്പൊടി ശർക്കരയിട്ടു വിരകിയതുമാണ് പ്രധാനം.

സതീദേവി പാർവ്വതിയായി ജന്മമെടുത്തു ശിവനെ ലഭിക്കാൻ തപസ്സുചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതായപ്പോൾ ആഹാരം കഴിക്കാതെ കഠിന തപസ്സു തുടങ്ങി. കാട്ടിലായിരുന്നു തപസ്സ്. പാർവ്വതിയുടെ അവസ്ഥ കണ്ടപ്പാൾ കാട്ടിൽ വസിക്കുന്നവരായ എട്ടുസ്ത്രീകൾ അവർ കഴിക്കുന്ന ആഹാര പദാർത്ഥങ്ങൾ കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങൾ പാർവ്വതിക്കു കാഴ്ചവെച്ചു. ഒരു സ്ത്രീ കൂവനീരാണ് കഴിക്കാറ് എന്നുപറഞ്ഞ് അതും നൽകി. ആരെയും പിണക്കേണ്ട എന്നുകരുതി പാർവ്വതി അതെല്ലാം സ്വീകരിച്ചു. വേവിച്ചെടുക്കാൻ പാത്രമില്ലാത്തതിനാൽ ചുട്ടെടുത്ത്, കൂട്ടിയിളക്കി ഭഗവാനുനിവേദിച്ചശേഷം കഴിച്ചു. കൂവ നീരും കുറുക്കികഴിക്കുന്നു. 8 സ്ത്രീകൾ നൽകിയ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളാണ് എട്ടങ്ങാടി എന്നറിയപ്പെടുന്നത്.

പാതിരാപ്പൂ ചൂടിക്കഴിഞ്ഞശേഷം എട്ടങ്ങാടി നിവേദിച്ചുകഴിക്കേണ്ടതാണ്. കാച്ചിൽ/കാവിത്ത്, ചേമ്പ്, ചെറുകിഴങ്ങ്, ചേന, മുതിര, കായ, കരിമ്പ്, കൂർക്ക എന്നിവ ചേർത്താണ് എട്ടങ്ങാടി തയ്യാറാക്കുന്നത്. ദേശ ഭേദങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് എട്ടങ്ങാടി തയ്യാറാക്കുന്നതിലും വ്യത്യാസമുണ്ട്. കാവിത്ത്/കാച്ചിൽ, ചേമ്പ്, ചെറുകിഴങ്ങ്, ചേന, മുതിര, കായ, കരിമ്പ്, കൂർക്ക എന്നിവയുടെ ഒരുഭാഗം കനലിൽ ചുട്ടെടുത്തും ബാക്കിവേവിച്ചും കൂട്ടിയിളക്കുന്നു. അതിലേയ്ക്ക് എളളും മുതിരയും വറുത്ത് ചേർത്തിളക്കുന്നു. ചിലർ ഇളനീരും ശർക്കര പാവും ചേർക്കുന്നു. ഇത് കുറെസമയം കേടുകൂടാതിരിക്കും. കേരളത്തിന്റെ വടക്കേ അറ്റത്തുനിന്നു തെക്കോട്ടുപോകുന്തോറും തിരുവാതിര ആഘോഷങ്ങൾക്ക് വളരെയേറെവ്യത്യാസമുണ്ട്. മദ്ധ്യജില്ലകളിലാണ് ആഘോഷം കൂടുതൽ. കായ ചുട്ടു തിന്നണം എന്നതു നിർബന്ധമാണ്. ഇതേ കിഴങ്ങു വർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് പുഴുക്കും തയ്യാറാക്കും. ഉപ്പുംമുളകും ചേർത്തുതയ്യാറാക്കുന്നു. അരി ഭക്ഷണത്തിനു പകരം ഗോതമ്പ്, ചാമ ഇവകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന കഞ്ഞിയോ ചോറോ കഴിക്കുന്നു. നേന്ത്രക്കായ് നാലുകീറി വറുത്ത ഉപ്പേരിയുംപപ്പടവും പ്രധാനമാണ്.

"പന്തലടിച്ചു തളിച്ചു മെഴുകി പന്തലിൽ പട്ടുവിതാനിച്ചിട്ട്
വാഴയ്ക്ക, ചേന, ചെറുകിഴങ്ങ് ഗോതമ്പും നല്ല വഴുതിനയും
നോമ്പിനു വേണ്ടുന്ന കോപ്പുകൂട്ടി പാർവ്വതി പാടി ഗണപതിയെ
രുക്മിണി പാടി സരസ്വതിയെ തോഴിമാർ എല്ലാരും ഏറ്റുപാടി
എട്ടങ്ങാടി വക നേദിച്ചിട്ട് പാതിരാപൂവു പറിച്ചു ചൂടി
സന്താനഗോപാലം ചൊല്ലുന്നോർക്ക് സന്തതിക്കേറ്റം പ്രധാനമല്ലോ"

തുടിച്ചുകുളി, പാതിരാപ്പൂചൂടൽ, മലർവറുക്കൽ, തിരുവാതിരക്കളി എട്ടങ്ങാടി നിവേദിക്കൽ തുടങ്ങിയവ സൗഭാഗ്യകരമായ ദാമ്പത്യജീവിതം നയിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. ഊഞ്ഞാലിട്ട് അതിൽകയറി ആടിയും പാടിയും പരമശിവനേയും ശ്രീകൃഷ്ണനേയും പ്രാർത്ഥിക്കണം. അത്താഴം സന്ധ്യയ്ക്കുമുമ്പേ കഴിക്കണം. കാലത്തും വൈകീട്ടും ശിവ ക്ഷേത്രദർശനം നിർബന്ധമാണ്.

മലയാളമനസ്സിൽ മംഗല്യമഹത്വത്തിന്റെ വിളക്കു തെളിയിച്ച തിരുവാതിരയുടെ ചടങ്ങുകൾ പലതും കൈമോശം വന്നുവെങ്കിലും പ്രിയതനമനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയോടെ നിൽക്കുന്ന അംഗനമാരെ ഇന്നും ഗ്രാമന്തരങ്ങളിൽ കാണാം.

ദശപുഷ്പങ്ങൾ ഏതെല്ലാം?

തിരുവാതിരവ്രതകാലത്ത് ഐശ്വര്യത്തിനും, ഭർത്താവിന്റെ ആയുരാരോഗ്യത്തിനും വേണ്ടി സ്ത്രീകൾ ദശപുഷ്പം ചൂടുന്നു. കറുക, മുക്കുറ്റി, തിരുതാളി, നിലപ്പന, കയ്യോന്നി, ചെറൂള, വിഷ്ണുക്രാന്തി, പൂവാംകുറുന്നില, മുയൽ ചെവിയൻ, ഉഴിഞ്ഞ എന്നിവയാണ് ദശപുഷ്പങ്ങൾ. ദശപുഷ്പങ്ങൾക്കോരോന്നിനും ഓരോ മൂർത്തികളുണ്ട്.

ദശപുഷ്പംചൂടാം, കഴിയ്ക്കാം

ആയുർവേദത്തിൽ കർക്കിടകമാസത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. സുഖചികിത്സയുടെ കാലമാണത്. വേനൽക്കാലത്ത് ഉണങ്ങി വരണ്ടു കിടക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ മഴയോടുകൂടി കിളിർത്തു വരുന്ന ഔഷധസസ്യങ്ങളിൽ പോഷകമൂല്യവും, ഔഷധഗുണവും അധികരിയ്ക്കുമെന്നാണ് വിശ്വാസം. ഈ ഔഷധങ്ങൾ കർക്കിടകത്തിൽ സേവിച്ചാൽ വർഷം മുഴുവൻ ആരോഗ്യമെന്നാണ് പഴമൊഴി.

പത്തുതരം ഇലകളാണ് പ്രധാനമായും സുഖചികിത്സയ്ക്കുപയോഗിയ്ക്കുന്നത്. ദശപുഷ്പങ്ങൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇവ

ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിര ദിവസം സുമംഗലികൾ തലയിൽ ചൂടുന്നു. കേരളത്തിന്റെ മാത്രം അമൂല്യ സമ്പത്തായ ദശപുഷ്പമാണ് കർക്കിടകത്തിലെ ഔഷധക്കഞ്ഞിയുടെ പ്രധാന ചേരുവ. അവയുടെ ദേവത, ഫലം, സംസ്കൃതനാമം എന്നിവ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

കറുക	- ബ്രഹ്മാവ് /ആദിത്യൻ - ഭാർഗ്ഗവി	-	ആധിവ്യാധിശമനം
കൃഷ്ണക്രാന്തി / വിഷ്ണുക്രാന്തി	- ശ്രീകൃഷ്ണൻ/ചന്ദ്രൻ - ഹരികോന്തിജം	-	വൈഷ്ണവ പാദലബ്ധി
തിരുതാളി	- ശ്രീഭഗവതി/ ശിവൻ - തിരുതാളി	-	ഐശ്വര്യം
പൂവ്വാംകുറുന്നില	- സരസ്വതി/ബ്രഹ്മാവ് - സഹദേവി	-	ദാരിദ്ര്യനാശം
മുക്കുറ്റി	- വിഷ്ണു /പാർവ്വതി - ജലപുഷ്പം	-	ഭർതൃപുത്രസൗഖ്യം
കഞ്ഞുണ്ണി (കൈതോന്നി) / കയ്യോന്നി	- ശിവൻ/ ഇന്ദ്രൻ - കേശരാജ	-	പഞ്ചപാതകനാശം
നെൽപാത (നെല്പന) / നിലമ്പന	- ശ്രീദേവി/ഭൂമിദേവി - താലപത്രിക	-	വിവേകം
ചെറുള	- യമധർമ്മൻ - ഭദ്ര	-	ആയുസ്സ്
മുയൽചെവിയൻ (അടയ്ക്കാമണിയൻ)	- പരമശിവൻ/കാമൻ - സംഭാരി	-	സൗന്ദര്യം
ഉഴിഞ്ഞ	- വരുണൻ/ഇന്ദ്രാണി - ഇന്ദ്രവല്ലി	-	ഇഷ്ടസിദ്ധി

ഇന്ദ്രവല്ലി; കേശരാജ; ഭാർഗ്ഗവി; ഹരികോന്തിജം
ഭദ്രാ; ജലപുഷ്പ; സംഭാരി; സഹദേവി; തിരു; താലപത്രിക

കറുക

ഗണപതിഹോമത്തിനും, മാലകെട്ടുന്നതിനും, ബലിയിടുന്നതിനും സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന കറുക, നിലം പറ്റി വളരുന്ന പുൽച്ചെടിയാണ്. ബുദ്ധിവികാസം ഉണ്ടാകാത്ത കുട്ടികൾക്ക് കറുകനീര് വളരെ ഫലപ്രദമാണ്. നട്ടെല്ലിനും തലച്ചോറിനും, ഞരമ്പുകൾക്കും ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ രോഗങ്ങൾക്കും കറുകനീർ സിദ്ധൗഷധമാണ്. മുലപ്പാൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും, ബുദ്ധിശക്തിക്കും ഓർമ്മശക്തിക്കും ഉത്തമമായ കറുക ആധിവ്യാധി നാശം ഉണ്ടാക്കുന്നു.

കൃഷ്ണക്രാന്തി

പനിയുള്ളപ്പോൾ ഇടിച്ചു പിഴിഞ്ഞ നീര് രണ്ടോ, മൂന്നോ ടീസ്പൂൺ കൊടുത്താൽ പനിക്ക് ആശ്വാസം കിട്ടും. ബുദ്ധിമാന്ദ്യം, ഓർമ്മക്കുറവ് എന്നിവയ്ക്ക് സിദ്ധൗഷധം. രക്തശുദ്ധിക്കും, തലമുടി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉത്തമമായ ഔഷധമാണിത്.

തിരുതാളി

സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടാകുന്ന വന്ധ്യതക്കും, ഗർഭപാത്ര സംബന്ധമായ അസുഖങ്ങൾക്കും അത്യുത്തമം.

പൂവാംകുറുന്നില

ശരീരതാപം കുറയ്ക്കാനും, മൂത്രപ്രവാഹം സുഗമമാക്കുവാനും, വിഷം കളയുന്നതിനും രക്ത ശുദ്ധിക്കും നല്ലത്.

ഉഴിഞ്ഞ

സുഖപ്രസവത്തിന് ഉത്തമം

മുക്കുറ്റി

ശരീരത്തിനകത്തെ രക്തസ്രാവം, അർശസ്സ് മതുലായവയ്ക്ക് അത്യുത്തമം. പ്രസവം കഴിഞ്ഞാൽ മുക്കുറ്റി ഇടിച്ചു പിഴിഞ്ഞ നീര് കഴിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. മുറിവുകൾ ഉണങ്ങുന്നതിന് പുറത്ത് ലേപനമായി ഉപയോഗിക്കാം. കൂടാതെ അകത്തു കഴിക്കുകയും ചെയ്യാം. സമൂലം തേനിൽ ചേർത്തു കഴിച്ചാൽ ചുമ, കഫക്കെട്ട് മുതലായവ ശമിക്കും.

അടയ്ക്കാമണിയൻ
തൊണ്ടസംബന്ധമായ സർവ്വ രോഗങ്ങൾക്കും നല്ലത്. നേത്രകുളിർമ്മയ്ക്കും, രക്താർശസ്സ് കുറയ്ക്കുന്നതിനും ഫലപ്രദം.

കഞ്ഞുണ്ണി
വാതസംബന്ധമായ സർവ്വരോഗങ്ങൾക്കും അത്യുത്തമം. മുടി തഴച്ചുവളരാൻ എണ്ണ കാച്ചി ഉപയോഗിയ്ക്കാം. കാഴ്ച വർദ്ധനയ്ക്കും, കഫരോഗ ശമനത്തിനും ഫലപ്രദം.

നെല്പന
ആർത്തവസംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾക്കും, വേദന, അമിത രക്തസ്രാവം മുതലയാവയ്ക്കും അത്യുത്തമം. വാജീകരണ ശക്തിയുണ്ട്. യോനീരോഗങ്ങൾക്കും മൂത്രച്ചുടിച്ചിലിനും നല്ല ഔഷധമാണ്.

ചെറൂള
ശരീരത്തിലെ വിഷാംശങ്ങളെ പുറത്തു കളയുന്നതിനും, വൃക്കരോഗങ്ങൾ തടയുന്നതിനും ഫലപ്രദം. രക്തസ്രാവം, കൃമിശല്യം, മൂത്രക്കല്ല് എന്നിവയ്ക്ക് ഉത്തമം.

ദശപുഷ്പത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശസ്തമായ തിരുവാതിരപ്പാട്ട്
സാരസാക്ഷിമാർ കേൾപ്പിനെല്ലാരും സാരസമാം മമ ഭാഷിതം
പോരുവനിന്നിഹ ലീലകളെല്ലാം നേരം പാതിരാവയല്ലോ
ധന്യമാം ദശപുഷ്പം ചൂടുവാൻ വമ്പമെന്നിയേ പോകണം
സൽഗുണങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചു കേൾക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടു മേല്ലുമേൽ
ആദിയാം കറുകയോർക്കുമ്പോൾ ആദിത്യനല്ലോ ദേവത
ആധിവ്യാധികളാകമേ തീരും ആദരാലിതു ചൂടുകിൽ
രണ്ടാമതാകും കൃഷ്ണക്രാന്തിയ്ക്ക് കൊണ്ടൽ നേർവർണ്ണൻ ദേവത
തൃഷ്ണയോടിതു ചൂടുന്നതാകിലോ വൈഷ്ണവ പാദം ലഭ്യമാം
മൂന്നാമതാകും കുരുന്നിലയോർത്താൽ ഇന്ദിരാദേവി ദേവത
ദാരിദ്ര ദുഃഖമാകതിനാലെ തീരുമെന്നിഹ നിർണ്ണയം
നാലാമതാകും നെല്പനയോർത്താൽ ഊഴിദേവിതൻ ദേവത
പാരിലിന്നിഹ ചൂടുന്നതാകിലോ പാപമാദികൾ തീരുമേ
അഞ്ചാമതാകും കഞ്ഞുണ്ണിയോർത്താൽ പഞ്ചബാണാരി ദേവത
അഞ്ചാമതായി ചൂടുന്നതാകിലോ പഞ്ചപാപങ്ങൾ തീരുമേ
ആറാമതാകും മുക്കുറ്റിയോർത്താൽ പാർവ്വതി ദേവി ദേവത
ഭർത്തൃസൗഖ്യവും പുത്രരുമുണ്ടാം ഭക്തിയോടിതു ചൂടുകിൽ
ഏഴാമതാകും തിരുതാളിയോർത്താൽ ഇന്ദിരാദേവി ദേവത
സുന്ദരിമാരിതു ചൂടുന്നതാകിലോ സൗന്ദര്യമുണ്ടാം മേൽക്കുമേൽ
എട്ടാമതാകും ഉഴിഞ്ഞയോർക്കുകിൽ ഇന്ദ്രാണി ദേവി ദേവത
മട്ടോലം മിഴിമാരെ നിങ്ങടെ ഇഷ്ടങ്ങളൊക്കെ സാധ്യമാം
ഒമ്പതാമൻ ചെറൂളയോർക്കുവിൻ വമ്പനും യമധർമ്മനും
ഭക്തിയോടിതു ചൂടുന്നതാകിലോ ആയുസ്സുമുണ്ടാം മേൽക്കുമേൽ
പത്താമനാകും മുയൽച്ചെവിയനും ചിത്തജാതാവ് ദേവത
സുന്ദരിമാരിതു ചൂടുന്നതാകിലോ മംഗല്യമുണ്ടാം മേൽക്കുമേൽ

തുടിച്ചു കുളിപാട്ട്
''ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിര ഭഗവാൻ തൻെറ തിരുനാളല്ലോ ഭഗവതിയ്ക്കും തിരുനൊയമ്പ് ഉണ്ണരുത്, ഉറങ്ങരുത് തുടിയ്ക്കണം പോൽ, കുളിയ്ക്കണം പോൽ ആടണം പോൽ, പാടണം പോൽ പൊന്നൂഞ്ഞാലിലാടണം പോൽ''

പൂവക്കാഴി/ പൂവക്കാടി
പ്ലാശിന്റെ ഇലയിൽ അരികൊണ്ട് അട വെച്ച് അതിനുമേൽ മൂന്ന് കറുകപ്പുല്ലിൻെറ തല നുള്ളി വെയ്ക്കുന്നു. പിന്നീട് എരിക്കിൻെറ ഇല കൊണ്ടടച്ച് ഭർത്താവിൻെറ ദീർഘായുസ്സിനായി പ്രാർത്ഥിച്ച്, ദേവിയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുന്ന ചടങ്ങ്.

തിരുവാതിരക്കളി
ആർദ്രാവ്രതം തുടങ്ങി ഏഴുനാളും രാത്രികളിൽ സ്ത്രീകൾ സംഘം ചേർന്ന് നിലവിളക്കിന് ചുറ്റും ചുവടുവെച്ച്

തിരുവാതിരക്കളി നടത്തുന്നു. ഭരതനാട്യത്തിൻെറയും മോഹിനിയാട്ടത്തിൻെറയും പ്രാചീന രൂപമാണത്. ശാസ്ത്രീയ നൃത്തം അഭ്യസിയ്ക്കാൻ അവസരം കിട്ടാത്തവർക്ക് തിരുവാതിരക്കളി, മാനസികോല്ലാസം നൽകുന്ന ഒരു വ്യായാമകല കൂടിയാണ്. ശിവസ്തുതിയും കൃഷ്ണസ്തുതിയുമാണ് മിയ്ക്കപാട്ടുകളിലേയും വിഷയം. ഇരയിമ്മൻതമ്പിയുടെ ഉത്തരാസ്വയംവരം ആട്ടക്കഥയിലെ 'വീരവിരാടകുമാരവിഭോ' എന്നാരംഭിയ്ക്കുന്ന കുമ്മിയാണ് ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധം.

എട്ടങ്ങാടി

ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിരത്തലേന്ന് വ്രതശുദ്ധകളായി സ്ത്രീകൾ നടത്തുന്ന ചടങ്ങാണ് എട്ടങ്ങാടി. മുറ്റത്ത് തീക്കുണ്ഡമുണ്ടാക്കി ചേന, ചേമ്പ്, കിഴങ്ങ്, കാച്ചിൽ, പഴനുറുക്ക്, ചോളം, കായ, കൂർക്ക എന്നിവ ചുട്ടെടുത്ത് വറുത്തരിയും കരിക്കും ധാരാളമായി ചേർത്ത് ശിവപാർവ്വതിമാർക്ക് നിവേദിയ്ക്കുന്നു. പിന്നീടത് പ്രസാദമായി കഴിയ്ക്കുന്നു. എട്ടങ്ങാടി നിവേദിയ്ക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ്.

''കാർത്ത്യായനീ മഹാമായേ മഹാ യോഗീന്നധീശ്വരീ
നന്ദ ഗോപസുധേ ദേവീ പതിം മേ കുരു തേ നമഃ.''

തിരുവാതിരപ്പാട്ടുകൾ

ഭാഷയെ ഭാവദീപ്തമാക്കുന്ന അതിസുന്ദരവും ലളിതവുമായ സങ്കല്പങ്ങൾ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞതാണ് തിരുവാതിരക്കാലത്തെ പാട്ടുകൾ. തുടിച്ച് കുളയ്ക്കുന്നതിനായി പുഴയിലിറങ്ങുമ്പോൾ, പുഴ ഗംഗയാണെന്ന് സങ്കൽപ്പിച്ച് ജലത്തെയുണർത്തുന്ന പാട്ടാണ് 'തൊട്ടു വന്ദനം'

''ഒന്നാകും പാൽക്കടലിൽ ഒന്നല്ലോ പള്ളിശംഖ്
ഉണരുണരു ഗംഗാദേവീ രണ്ടാനാം പാൽക്കടലിൽ രണ്ടല്ലോ ....''

ഇങ്ങനെ പത്ത് വരെയുള്ള സംഖ്യകൊണ്ട് പാടിയിട്ട് പുഴയെ തൊട്ടു വന്ദിച്ച ശേഷമാണ് സ്ത്രീകൾ കുളിയ്ക്കാനിറങ്ങുന്നത്.

പാതിരാപ്പൂ പാട്ട്

തിരുവാതിരത്തലേന്ന് ദശപുഷ്പങ്ങൾ എല്ലാം ചേർത്ത് കെട്ടി, പാലുള്ള ഏതെങ്കിലും വൃക്ഷത്തിന് ചുവട്ടിൽ നിക്ഷേപിയ്ക്കുന്നു. തിരുവാതിര പുലരുമ്പോൾ, കൂട്ടത്തിൽ പുതുതായി വിവാഹം കഴിഞ്ഞ യുവതിയെക്കൊണ്ട്, ഈ ദശപുഷ്പം എടുപ്പിയ്ക്കുന്നു. ഈ സമയത്ത് സംഘം ചേർന്ന് പാടുന്ന പാട്ടാണ് പാതിരാപ്പൂപാട്ട്.

''ഒന്നാനാം കുന്നിൽ മേൽ ഓരടി കുന്നിൻമേൽ ഒന്നല്ലോ തോഴിമാർ പാലനട്ടു
പാലയ്ക്കില വന്നു, പൂവന്നു, കാവന്നു പാലയില നുള്ളി പാലയ്ക്ക് നീർ കൊട് പാർവ്വതിയേ.''

തിരുവാതിരപ്പുഴുക്ക്

ആർദ്രാവ്രതത്തിനോടനുബന്ധിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന വിശിഷ്ട പലഹാരമാണ് തിരുവാതിരപ്പുഴുക്ക് പോഷകാഹാരപ്രദവും അതീവ രുചികരവുമാണ് തിരുവാതിരപ്പുഴുക്ക്.

ചേന, ചേമ്പ്, കിഴങ്ങ്, കാച്ചിൽ, കൂർക്ക, വാഴയ്ക്ക/ഏത്തയ്ക്ക - **ചെറുതായി നുറുക്കിയത് അരക്കപ്പ് വീതം**
വൻപയർ കുതിർത്തത് - **കാൽക്കപ്പ്** നാളികേരം ചുരണ്ടിയത്- **അരക്കപ്പ്**
വറ്റൽ മുളക് - **ആറ്** ഉപ്പ്, കറിവേപ്പില വെളിച്ചെണ്ണ- **പാകത്തിന്**

വൻ പയർ കുതിർക്കുക. ശേഷം കിഴങ്ങ് വർഗ്ഗങ്ങൾ വേവിയ്ക്കുക. വറ്റൽമുളക്, നാളികേരം എന്നിവ ചതച്ച് വയ്ക്കുക. കിഴങ്ങ് വർഗ്ഗങ്ങൾ വെന്ത് കഴിയുമ്പോൾ ചതച്ച് വെച്ചകൂട്ട് വിതറുക. പിന്നീട് ഉപ്പ് ചേർത്തിളക്കുക. കഷ്ണങ്ങൾ നന്നായി കട്ടയായിക്കഴിയുമ്പോൾ കറിവേപ്പിലയും വെളിച്ചെണ്ണയും ചേർക്കുക.

പേർത്തും നെറ്റിയിൽ മഞ്ഞവരക്കുറി ചാർത്തിയ പുലരി വരും നേരം
തനതുടലിൽ നവ മാടകൾ ചാർത്തി പനിനീരലരിന് തുള്ളാനും
മൊട്ടുകിളുക്കും പിച്ചകവള്ളികളാതിര നോൽക്കാൻ വെമ്പുമ്പോൾ
വാസന നൂറു പുരട്ടിയ വെറ്റില പോലെ പകലുകൾ ചുരുള്ളുമ്പോൾ
വരുമോ വീണ്ടും പൂത്തിരുവാതിര ചൊരിയും വെള്ളി നിലാവേ നീ (തിരുവാതിര - പി കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ)

Om Namo Narayanaya:

Temple News

SWAMI SARANAM (News from Mumbai)

NR Pillai (Raju) – Dombivli

""SWAMISARANAM""

TEMPLE NEWS FROM MUMBAI

1. PONNUGURUVAYURRAPAN TEMPLE OF DOMBIVLI IS CELEBRATING MANDALA POOJA ON SUN, 17th DEC WITH VARIOUS ENTERTAINMENT PROGRAMMES AND SPECIAL POOJA FOR AYYAPPAN.

2. AASTHIKA SAMAJA-MATUNGA - KOCHU GURUVAYURAPPAN TEMPLE,
AYYAPPAN PRATHISHTA DAY/MANDALA POOJA CELEBRATION FROM 10TH TO 13TH DEC. CHIEF PRIEST TANTRI DINESAN NAMBOOTHIRI.

BHAGAVATA SAPTAHAM FROM 11TH TO 17TH DEC. BY ANJAM KRISHNAN NAMBOOTHIRI AND VASUDEVAN NAMBOOTHIRI.

ON 18TH NAMASANKEERTHANAM BY MANJAPRA MOHAN & PARTY.

""SWAMISARANAM""

TRIVIA Answer

Southern most Hindu temple in the world is in Chile! The 2002 inaugurated 'Centro Culturaly Templo Hindu' is in the city of Punta Arenas in Chile.

The Northen most Hindu temple is 'Sri Ganesha Mandir' in Anchorage, Alaska.

Knowledge couretesy – Hinduism Today.

Temple photos from around the world

Makaravilakku Pooja – Vancouver , Canada (Sukumar)

Makaravilakku Pooja – Vancouver , Canada (Sukumar)

Prathishta Dinam, Dombivli Ponnu Guruvayoorappan Temple (Deepti)

Please email your name and a brief introduction to have your personal introduction published in next Navaneetham. Please email your comments, suggestions & articles for next Navaneetham to editor@guruvayoor.com

Sources, credits and copyright acknoledgements

Kashmiri Krishna

Lord Ayyappan; the dharma shasta." Book, 2d ed. Bombay,
Bharatiya Vidya Bhavan, 1966.

Krishna pictures/Artwork courtesy of **The Bhaktivedanta Book Trust International, Inc.** **www.krishna.com.**

Our apologies for those articles & poems we could not publish this time due to space limitations. We will have them published in the forthcoming issues.

Submitted at the lotus feet of Sri Guruvayoorappan by devotees.

Loka Samastha Sukhino Bhavanthu - May God bless everyone.

Om Namo Narayanaya: